

VGEO-leden nu ook lid van belangenvereniging PGB

Leden van de VGEO zijn nu ook lid van de belangenvereniging Pensioenfondsen PGB. Dit voorstel werd unaniem verkozen uit drie mogelijkheden. VGEO-leden profiteren nu voor dezelfde contributie van extra dienstverlening door het PGB. De kans op inspraak bij het nieuwe Fonds is daarvoor ook mogelijk, hoewel aanzienlijk geringer dan bij SPEO.

Tijdens de druk bezochte algemene VGEO-ledenvergadering in Nijkerk vond tevens de overdracht plaats van het voorzitterschap. Henny Wijnands droeg na zes jaar, waarvan drie als voorzitter, de hamer over aan VGEO-bestuurslid Henk van der Rijst. Henny vond dat het na haar tweede termijn, mede gezien haar leeftijd, tijd is voor een opvolger. Verder werd afscheid genomen van VGEO-bestuursleden Jaap Kuipers en Hildegund Spaargaren. Hildegund vond het na 15 jaar bestuurslidmaatschap voldoende. Zij vervulde een belangrijke rol in de PR-commissie en de redactie van deze Nieuwsbrief. Jaap Kuipers speelde namens de gepensioneerden sinds 2010 een belangrijke rol, met name in het bestuur van SPEO. Het waren heftige jaren die hij als een uitdaging ervaarde. Als nieuw bestuurslid werd aangenomen Jeroen Hogendorp die tevens de redactie van deze Nieuwsbrief versterkt.

Jaarcontributie hetzelfde

De jaarcontributie die VGEO-leden afdragen van minimaal 14 euro blijft hetzelfde. Ondanks hun toetreding tot de belangenvereniging PGB. Voor dit collectieve lidmaat-

schap draagt de VGEO nu namelijk 9 euro per lid af. Gerekend over het huidige aantal leden jaarlijks een kleine 4000 euro. Per saldo blijft er voor de VGEO van de jaarcontributie 5 euro per lid over. Dit betekent voor de VGEO-kas minder inkomsten. Er wordt dus op de financiële reserve ingeteerd. Dit leidt de komende jaren niet tot problemen. Er staat namelijk rond de 70.000 euro aan reserves op de balans. Hierover werd een aantal vragen gesteld door VGEO-leden. Wat doen we daarmee? Eerst afwachten hoe het financieel verder gaat in de overgangsfase naar PGB vindt de penningmeester. Geld gaan beleggen? Dat vindt de voorzitter te riskant. Hoe gaat het nu verder met de jaarlijkse bijdragen van de werkgevers? Nog moeilijk te voorspellen. Er is niettemin een bijdrage van 9.500 euro gebudgetteerd. Dit wordt problematischer als Elsevier Science en Reed Business hun jaarlijkse donaties zouden beëindigen. Bovendien krijgt de VGEO de druk- en verzendkosten van de Nieuwsbrief nog niet in rekening gebracht door Reed Elsevier.

Onderlinge contact behouden

Het voordeel van het nieuwe dub-

bele lidmaatschap van belangenverenigingen is dat Reed Elsevier-gepensioneerden via de VGEO onderling contact houden, onder meer tijdens de uitstapjes en jaarvergadering. Bovendien blijven ze door de VGEO-website en de Nieuwsbrief mede op de hoogte van het wel en wee binnen hun vroegere werkomgeving. Een bijkomend gevolg van aansluiting bij het PGB is dat VGEO vanaf eind dit jaar niet meer is aangesloten bij de overkoepelende organisatie van belangenverenigingen de NVOG. Dat wordt dan de grotere KNVG (Koepel van Nederlandse Verenigingen van Gepensioneerden). Overigens trekken de NVOG en KNVG samen nu al zoveel mogelijk op bij de belangenbehartiging van gepensioneerden.

Bredere informatie

Nu VGEO-leden ook lid zijn van de belangenvereniging PGB ontvangen zij bovendien Nieuwsbrieven van De Vereniging van gepensioneerden PGB (VvG PGB) en een pensioenmagazine van het PGB. De VvG geeft twee maal per jaar een magazine uit, en drie maal een Nieuwsbrief. Beiden zijn zowel in druk als op de website te bekijken. Op www.pensioenfondspgb.nl vind je bovendien bredere informatie inzake pensioen en aanverwante zaken. Inmiddels ontvingen alle Elsevier-gepensioneerden een brief van PGB met daarin persoonlijke inloggegevens voor de website. Wie is ingelogd kan ook aangeven of digitale informatie, zoals PGB-Nieuwsbrieven, gewenst wordt. Zo niet dan ontvang je alle informatie via de brievenbus.



Paul de Hen:
Blij met de omvangrijke actie

Steunbetuiging aan weekblad Elsevier

De eis van de Reed Elsevierdirectie om de naam „Elsevier” te verbieden voor het gelijknamige weekblad riep ook protest op tijdens de VGEO-jaarvergadering. Het onderwerp werd aan de orde gesteld door VGEO-lid en voormalig weekbladredacteur Paul de Hen. Hij zei blij te zijn met de omvangrijke acties die inmiddels worden gevoerd tegen de afdgedwongen naamsverandering. Zelfs de Financial Times besteedde er aandacht aan. Hij attendeerde de aanwezigen op de Stichting COE (Continuïteit Opinieblad Elsevier). Deze is ook tegen de verkoop van het blad Elsevier zonder zijn naam te mogen voortzetten (www.stichtingcoe.nl). Donaties aan de Stichting zijn welkom voor een mogelijke juridische procedure. VGEO-lid Henk Dokter vroeg ter vergadering of de VGEO hieraan ook steun wil betuigen, hetgeen met instemming werd aangenomen. VGEO heeft zich inmiddels als „Vriend” aangemeld op de website. Daarnaast kan iedereen zich ook op persoonlijke titel daar als Vriend aanmelden.

vervolg pag.2 >

IN DIT NUMMER

Werkgever wilde van het Fonds af	2	Kaartenactie tegen ouderenbeleid	6
Foto's Ledenvergadering	3	Laatste jaarverslag SPEO	6
Herinneringen van vroeger	4	Bambini	7
Old soldiers never die	5	VGEO bestuursleden blikken terug	8





COMMENTAAR

Klijnsma doet niets meer. Gelukkig maar.

„Dit kabinet gaat niets meer doen!” zei staatssecretaris Klijnsma over de pensioenen. Is dat een geruststelling. Afblijven Klijnsma! Wel zo veilig en gemakkelijk. Het volgende kabinet mag zijn tanden nu stuk bijten op een revolutionair beter pensioenstelsel. Terwijl we kennelijk al tot de besten van Europa behoren. Wist U dat ons pensioenstelsel in de afgelopen vijf jaar al twee keer een face-lift kreeg? De patiënt werd er niet knapper op. Ter zake. De collectieve en solidaire principes van het oude pensioenfonds raakten uit de gratie in een onbegrijpelijke chaos en tegenstrijdigheden van meningen, nota's, analyses en discussies. Sindsdien verwijten jongere deelnemers gepensioneerden dat ze potverteerders zijn. Alle media papegaaien dit breeduit na. Jan Publiek weet inmiddels niet beter. De jeugd verkiest een individuele pensioenopbouw. Maar wel graag met behoud van bepaalde collectieve voordelen. De SER stelt dit ook voor. Zo dom zijn ze niet. Tijdens al het gekakel vooraf legden diverse hoogleraren economie hun dubbeldooiers. Eén hunner wil ik U niet onthouden, namelijk professor dr. Lans Bovenberg. De maatschappij is volgens hem beduvelid. Het zijn gepensioneerden die de werkenden fors subsidiëren. (Zie "Gepensioneerden subsidiëren werkenden en niet andersom") Bovenberg: „Niemand heeft er belang bij om dit wereldkundig te maken”. Behalve dan een belangenvereniging voor gepensioneerden zoals wij.

Ons naar de zin maken?

Bereid U er op het ergste voor. Politici gaan het ons naar de zin maken. In stijgende toonaarden tonen ze bezorgdheid over ons „de ouderen”. Want er valt voor de politieke partijen wat te winnen. Onze stemmen, en misschien ook die van de aanstaande gepensioneerden. Ze lopen vooruit op de Kamerverkiezingen van volgend jaar. Er wordt vast nog veel begrip getoond voor de achteruitgang van onze koopkracht. Volgens het Centraal Plan Bureau gaan we er volgend jaar namelijk weer op achteruit met 1,3%. Voor wat die CPB-prognoses ook waard mogen zijn. De ouderenorganisaties voeren op het goede moment actie tegen dit voortslappend probleem. Maar laat U niet in slaap sussen. In de politiek maken beloftes niet altijd schuld zoals U weet.

Harry Nijhuis

vervolg weekblad elsevier van pag.1

Protest tijdens aandeelhoudersvergadering

Inmiddels protesteerden redactionele vertegenwoordigers van het weekblad ook tijdens de recente aandeelhoudersvergadering van RELX op Schiphol. De Britse president-commissaris Anthony Habgood kwam hen op geen enkele

manier tegemoet. Elsevier noemde hij een fantastisch merk dat wij niet gaan verkopen. Inmiddels loopt een aantal adviezen door elkaar. Zo stemde de OR van Elsevier Nederland al in met de verkoop van het blad. De redactieraad gaf een negatief advies onder voorbehoud. „Wij stemmen alleen in met de verkoop als wij de naam mogen behouden,” aldus voorzitter Ron Kosterman van de redactieraad.

Fokko Covers:

Werkgever wilde van het Fonds af

Fokko Covers, voormalig directeur van SPEO, gaf voor de laatste keer een toelichting tijdens de jaarvergadering. Daarmee sloot hij een reeks van jaren af waarbij hij tijdens de VGEO-jaarvergaderingen inzicht gaf in het reilen en zeilen van SPEO.

Deze keer zonder sheets en grafieken maar voor de vuist weg blikte hij terug vanaf zijn start in 2001 bij SPEO. Ingrijpende veranderingen waren onder meer de vervanging van de eindloonregeling, waarvan veel gepensioneerden nu nog profiteren, door de ongunstiger middenloonregeling. Verder dreigde de verkoop van Reed Business Information. Dat zou een grote daling van de premieinkomsten voor het pensioenfonds hebben betekend. Dit ging niet door wegens gebrek aan kopers, mede veroorzaakt door een naderende economische crisis. Door die crisis vielen volgens Covers de buffers van het Fonds weg. De werkgever stelde als toegift daarop 50 miljoen euro beschikbaar. Herinnerd werd vervolgens aan de voortgaande daling van de rente en vooral daardoor de dekkingsgraad. Dit leidde tot twee pensioenkortingen van samen 4,7%. Covers kon niet anders concluderen dan dat de werkgever uiteindelijk van het Fonds af wilde. De voorkeur van de werkgever ging daarbij naar



Fokko Covers
Voormalig directeur SPEO

het PGB. Een keuze die Covers kan delen. De kennis die hij opdeed bij het pensioenfonds gebruikt hij nu op het sociale vlak als zelfstandig adviseur. Over de complexiteit van pensioenen kan hij veel uitleggen. Bovendien meldde Fokko zich bij de VGEO aan als donateur. Hij is immers nog niet gepensioneerd. Zo blijft hij toch bij de VGEO betrokken. Voorzitter Henk van der Rijst dankte hem, met bloemen en wijn ten afscheid, voor zijn jaarlijkse bijdragen aan de VGEO-vergaderingen.

HOOFDREDACTIE: Harry Nijhuis **REDACTIE:** Ton Boogers
EINDREDACTIE: Jeroen Hogendorp **VORMGEVING:** Jos Wachelder
BIJDRAGEN: Wil Langenbarg
REDACTIEADRES: Veenweg 21a, 7055 BP Heelweg, Tel.: (0315) 24 14 72
E-MAIL: harwil@planet.nl **WEBSITE:** www.vgeo.nl

VRAGEN OF MEDEDELINGEN? Als er veranderingen optreden, bijvoorbeeld door verhuizing of overlijden, kunt u dit kenbaar maken bij onze penningmeester Ger de Rooij, Grootweg 12, 1647 CN Berkhout. Tel : 0229-553054
E-mail: penningmeester@vgeo.nl M. 06-37349696
Voor zaken betreffende bestuur en organisatie kunt u contact opnemen met Chris Ankersmit Asterlaan 32, 2111 BJ Aerdenhout. Tel : (023) 5246042
E-mail : chrisankersmit@planet.nl

LIDMAATSCHAP EN CONTRIBUTIE VGEO-leden betalen jaarlijks € 14,- contributie. Een vrijwillige verhoging van deze bedragen wordt zeer op prijs gesteld. Contributie s.v.p. overmaken op ING-rekening NL27 INGB 0000 100 802. t.n.v. Vereniging van Gepensioneerden Elsevier-Ondernemingen, Doetinchem. Nadere informatie Ger de Rooij Tel : 0229-553054 E-mail: penningmeester@vgeo.nl

DE VOLGENDE NIEUWSBRIEF VERSCHIJNT SEPTEMBER 2016.
KOPIJ MOET UITERLIJK 26 AUGUSTUS BINNEN ZIJN.

ELSEVIER SENIOREN NIEUWSBRIEF
ES NIEUWSBRIEF



Veel belangstelling VOOR ledenvergadering

De Algemene ledenvergadering van VGEO trok dit jaar bijna 100 bezoekers. Een recordaantal, mogelijk ook vanwege de overgang van ons pensioenfonds SPEO naar het PGB. Hierover zijn de leden uitvoerig voorgelicht. De stemming was weer geanimeerd. Hiervan een indruk op deze fotopagina.

PGB heeft relatief lage beheerskosten

De kosten van het vermogensbeheer bij Pensioenfonds PGB zijn relatief laag vergeleken met andere fondsen. Per deelnemer kost dit beheer jaarlijks 154 euro, dat is 0,31% van het vermogen. Fondsbestuurslid Arnold Verplancke zette een en ander uiteen tijdens de VGE0-jaarvergadering.

VGE0-lid Henk Dokter vroeg zich af wat het PGB-beleid is, qua uitbreiding met andere pensioenfondsen. Verplancke gaf aan dat het PGB niet actief werft, fondsen kloppen zelf bij hen aan. Er zijn wel beperkingen opgelegd qua werkingsfeer, een bouwbedrijf mag zich bijvoorbeeld niet bij PGB aansluiten. Het steeds meer samengaan van pensioenfondsen, gaat volgens hem voorlopig door. Fondsen met een vermogen onder de 100 miljoen euro zijn al verdwenen. Fondsen met vermogens onder een miljard gaan ook die kant op. Hij verwacht dat er uiteindelijk 20 pensioenfondsen in Nederland overblijven. De eerstkomende vijf jaar verwacht hij nog niet dat het PGB zelf onderdeel wordt van een nog groter Fonds.

Reed Elsevier grote overwinnaar

Een andere VGE0-lid vroeg zich af of het niet nadelig was voor PGB om steeds maar te groeien. Kosten die nieuwe aansluitingen geen geld? Het antwoord is nee, want het opgebouwde vermogen van zich aansluitende fondsen komt mee. Als dat niet voldoende is, moet de werkgever het verschil bijpassen, zoals Elsevier ook deed. Deze moest het verschil van 4% dekkingsgraad met PGB overbruggen door overmaking van tientallen miljoenen euro's. Niettemin is volgens VGE0-lid Albert Niekamp uiteindelijk Reed Elsevier de grote overwinnaar in deze transactie. Hij schat dat de onderneming er op ter-



Verplancke:
Wij werven niet actief.

mijn 50 miljoen euro aan verdient. Henk van der Rijst gaf tenslotte nog het advies om het overzicht van pensioenrechten van Elsevier goed te vergelijken met het later te ontvangen overzicht van PGB. Als alles goed gaat moet er geen wezenlijk verschil zijn.

Eén van de oudste Fondsen

PGB is, aldus Verplancke, één van de oudste pensioenfondsen van Nederland. Een voorloper werd al opgericht in 1929. Het fonds bedient nu 14 sectoren: vijf bedrijfstakregelingen zoals grafimedia en negen vrijwillige regelingen zoals uitgeverijen waaronder Elsevier (RELX). Pensioenfonds PGB groeide van 189.000 deelnemers in 2011 naar 295.000 in 2016, waar onder 65.000 actieven. Het belegd vermogen bedraagt nu 21,5 miljard euro. Het bestuur bestaat uit 10 personen: vier namens de werknemers, vier namens de werkgevers en twee namens de gepensioneerden. Het pensioenbureau bestaat uit 12 mensen, en de uitvoeringsorganisatie Timeos uit rond de 150 werknemers. Recent is er een grote investering gedaan in het vernieuwen van het pensioenadministratiesysteem.

Bij tijd en wijle borrelen de herinneringen op aan je vroegere werkkring. Bij deze een oproep om ze te delen met oud-collega's. Zij kunnen zich er vaak mee identificeren. Dat roept weer andere herinneringen op enz. Het spits wordt deze keer afgebeten door Jan de Waal die een „Old soldier” ontmoette. Bijdragen zijn welkom op ons redactieadres (zie colofon)

Herinneringen aan vroeger

**Old soldiers never die, never die, never die,
Old soldiers never die, they just fade away...**

„U kent dat vast ook wel, zo'n liedje dat je oppikt en dat maar door je hoofd blijft spelen. Daar is meestal een aanleiding voor, een gebeurtenis of herinnering met een emotionele achtergrond. Bij mij was dat ook het geval...

Enkele weken geleden had ik een prachtige ontmoeting met iemand uit vroegere tijden, een 'old soldier'.

Ik werkte bij Elsevier Science - één van de onderdelen van Elsevier en uitgever van wetenschappelijke tijdschriften. Een van deze kantoren was in het Zwitserse Lausanne gevestigd. In die periode waren de mini-computers in trek. Er bestonden grote 'main frame' computers, de PC was er nog niet maar er was een soort tussenmodel - de mini-computer. In Lausanne gingen we de abonnementenadministratie automatiseren op zo'n mini-

computer. De technicus die ze inhuurden was technisch wel kundig, maar begreep absoluut niet hoe de abonnementenadministratie van wetenschappelijke tijdschriften in elkaar zat. (En geloof me, dat is een vak apart.) Ik had die kennis wel. Dus vloog ik vele malen naar Lausanne openeer en had daar contact met de directeur van het bedrijf, de Nederlander Louk Bergmans; telg uit een uitgeverfamilie.

Ik was toen systeemanalist in Amsterdam en Louk was directeur. Onze onderlinge contacten, die overigens prima waren, werden gekleurd doordat hij als directeur hoger in de hiërarchie zat dan ik. Onze onderlinge contacten waren formeel. Hoewel we samen

Louk Bergmans:
Samen
herinneringen opgehaald



“Niets in de wereld heeft zoveel macht als een idee waarvoor de tijd rijp is.”

Victor Hugo

“Ik heb geen speciaal talent. Ik ben slechts nieuwsgierig”

Albert Einstein

wel eens uit eten gingen, bepaalde de organisatorische afstand ons gedrag.

Ontmoeting met Louk

De jaren gingen voorbij. Ik vertrok al ruim 16 jaar geleden bij Elsevier en ook Louk is gepensioneerd. Veranderingen zetten zich voort (vooruitgang heet dat) en het kantoor in Lausanne is opgeheven. Dan is het 2013... Ik ben al langere tijd bezig met het verzamelen van foto's uit de oude Elsevier-tijd. Recepties, jubilea, uitjes en personeelsbijeenkomsten. Samen met twee oud-collega's plaatste ik al meer dan 2000 foto's op de website van de Vereniging van Gepensioneerden. Dan ontvang ik een email van een oud-collega die in Lausanne heeft gewerkt en meldde dat zij ook diverse foto's had. Dus werd er een afspraak gemaakt. Een dag later belde ze op met het verhaal dat ze bij toeval (toeval, hoezo?) was gebeld door Louk Bergmans, die in Den Haag was. Toen hij hoorde dat ik een afspraak had gemaakt, wilde hij daar ook bij zijn. Kort en goed, we omhelsden elkaar toen we elkaar na ruim 20 jaar terug zagen. We hebben gedrieëlijk een prachtige avond gehad, en veel herinneringen opgehaald. Old soldiers...

Verdwenen gezagsverhoudingen

Alle vroegere belemmeringen en formaliteiten die ons onderlinge gedrag destijds kleurden, waren verdwenen. Hier zaten gewoon twee oude mannen die destijds gezamenlijk, ieder toen in zijn eigen rol, hun taak hadden vervuld. Elk gevoel van vroegere gezagsverhoudingen was verdwenen. Mij dit realiserend, kwam ik tot het inzicht dat onze maatschappij en zeker daar waar het werkverhoudingen betreft, onderlinge menselijke contacten frustreert en verkrampt. We hebben bazen, chefs, directeuren, managers, kapiteins, generaals... Zij die boven de gewone werknemer

staan – en die door de rol die ze vervullen, respect en afdwingen. Een rolvervulling die wederzijds gedrag bepaalt. Maar diezelfde 'toneelspelers' blijken, zodra de rol is vervuld en het kostuum afgelegd, gewone mensen te zijn, die samen een ontwikkeling hebben ervaren. Elk vanuit zijn eigen werkelijkheid en verantwoordelijkheid. Na hun pensionering verdwijnen ze in een zekere anonimiteit tot het moment dat je een rouwadvertentie leest...

**Old soldiers
never die,
they just
fade away...**

Wat vindt u daar nou van?

Begrip voor de ouderenactie

Ouderenorganisaties roepen gepensioneerden op actie te voeren tegen het regeringsbeleid. Vooral tegen de verder afnemende koopkracht. Kamerleden worden daarover onder meer bestookt met protesterende mails. De VGEO-leden die wij interviewden tonen begrip voor de actie. Enkelen namen al deel. Vaak ook uit solidariteit met hun minder bedeelde collega's. Hoewel aan het effect er van soms wordt getwijfeld.

Mw. Y. Zwart, Amsterdam

"Ik ben net met pensioen na 37 jaren bij Elsevier. En ik mag niet klagen. Maar ik kan me voorstellen dat het voor anderen, die minder krijgen, steeds moeilijker gaat worden. Als je ouder wordt, krijg je meer klachten - dat hoor ik ook van vrienden - en je moet steeds meer zelf aan zorgkosten bij betalen. Ik ben zeer zeker van plan de actie van de ouderen te ondersteunen. Ten eerste voor de zorg. Is hulp in huis nog wel betaalbaar? En ten tweede de indexering. Daar moet beslist iets aan gebeuren."

F.G. Vermeer, Dordrecht

"Natuurlijk vind ik de actie van de ouderenorganisaties en de ouderen zelf prima. Ik heb er zelf al actief aan deelgenomen. Hoewel het steeds om kleine bedragen gaat, merk ik toch wel dat ik er op achteruit ga. Ik red het nog wel. Het belangrijkste actiepunt vind ik de indexering. Ik heb er niet echt verwachtingen van dat de regering luistert, maar ik hoop het

wel. Er worden keuzes gemaakt en de aandacht gaat meer uit naar de nog werkenden. Dat vind ik wel terecht."

W. Wisman, Doetinchem

"Ik heb de e-mail over deze actie binnen zien komen, maar heb er niets mee gedaan. Ik heb zo mijn twijfels over het effect ervan. De huidige regering heeft de neiging om alle ouderen over één kam te scheren en ze vindt dat die het allemaal goed hebben. Ouderen moeten volgens de regering niet klagen. Dus ik verwacht dat er niets mee gedaan wordt. En met ideeën uit de kamer van bijvoorbeeld de SP, die pleiten voor de zorg voor ouderen, wordt ook weinig gedaan. Met mijzelf gaat het financieel goed. De actie is vooral voor anderen die het minder hebben. En ik huldig dan toch het standpunt van niet geschoten is altijd mis."

Mw. M. Wien-Harms, Zelhem

"Als iemand aan mijn portemonnee komt, vind ik dat natuurlijk niet leuk. Maar ik heb er persoonlijk nog geen last van en voel me nog niet belemmerd in mijn koopkracht. Het komt daardoor dat ik geen aandacht heb gehad voor deze actie. Heel soms moet ik als ik iets wil kopen wel een keuze maken, maar dat stoort mij niet. Ik hoop van ganser harte dat de regering iets doet naar aanleiding van deze actie. Ik zou het onbehoorlijk vinden als dat niet het geval zou zijn. Klagers klagen niet voor niets. En ik vind dat ze niet serieus genomen zouden worden en belachelijk zouden worden gemaakt. Daarbij gaat het ook om het algemeen belang van ouderen."

De interviews zijn eind mei gehouden door Wil Langenbarg

Kamerleden bestookt met E-mails



Gepensioneerden subsidiëren werkenden en niet andersom

“Werkenden worden nu fors gesubsidieerd door de gepensioneerden. Niemand heeft er belang bij om dit wereldkundig te maken.” De econoom professor dr Lans Bovenberg gaat met deze uitspraak dwars in tegen de gemeengoed geworden opvatting dat jongeren in een pensioenfonds de gepensioneerden subsidiëren. “Het is andersom,” volgens Bovenberg.

Bovenberg argumenteert in het blad *De Actuaris* als volgt: Door de lage rente zijn de langdurige verplichtingen aan jongeren geëxploodeerd. Tegelijkertijd betalen die werkenden te weinig premie voor hun rechten. Voor de nieuw op te bouwen verplichtingen moet een pensioenfonds namelijk hogere

rentes hanteren. Het verschil daarmee is door de lage rente enorm geworden. Bij sommige Fondsen zo'n twee procent. En dat met een gemiddelde looptijd van dertig jaar. Zodoende worden de werkenden dus, als gevolg van een te laag betaalde premie, gesubsidieerd door de gepensioneerden. „En dan moet die arme staatssecretaris Klijnsma gaan uitleggen in de Kamer dat we de pensioenen gaan korten omdat we nu eenmaal rekenen met een risicovrije (lage red.) rente. Omdat we nu eenmaal een stelsel hebben met garanties. Begrijpt U het nog?” vraagt deze Hoogleraar zich af. Bovenberg wordt bijgevalen door emeritus hoogleraar Economie Bernard van Praag. Hij wijst er ook op dat een systeem van individuele pensioenpotjes leidt tot een uitermate onzeker

Elsevier heeft last van artikelpiraat

Sinds vorig jaar neemt het downloaden bij een artikelpiraat van gratis wetenschappelijke artikelen sterk toe. Er is in een half jaar al 28 miljoen keer gebruik van gemaakt, vooral uit opkomende landen zoals India, China en Iran. Elsevier startte een rechtsprocedure tegen de piraat.

De website, Sci-Hub genaamd, is opgezet door Alexandra Elbakyan, een 27-jarige computerwetenschapper uit Kazachstan. Zij wil alle wetenschappelijke kennis vrij toegankelijk maken. Veel wetenschappers zien haar daarom als Robin Hood, maar uitgevers als een dief. Als grootste uitgever van wetenschappelijke literatuur is Elsevier ook het grootste slachtoffer van de artikelpiraten. Tussen september en februari zijn er ruim 9 miljoen Elsevier-artikelen gedownload, dat is ongeveer twee procent van alle legale downloads.

Rechtszaak door Elsevier

Inmiddels worden er meer dan tweehonderdduizend artikelen per dag van Sci-Hub gehaald. De Amerikaanse beroepsvereniging voor uitgevers (AAP) liet in oktober weten dat het de massale schending van hun auteursrecht door Sci-Hub ziet als een bedreiging voor de

hele bedrijfstak. Elsevier spande al een rechtszaak tegen Elbakyan en Sci-Hub aan. De rechtbank van New York besloot afgelopen najaar dat de site Sci-Hub.org uit de lucht moest. Sindsdien verhuist de site van het ene obscure domein naar het andere, van .io naar .bz en .cc. Ook universiteiten zijn ongelukkig met Sci-Hub.

Kaartenactie tegen ouderenbeleid

De ouderenorganisaties startten eind mei met een kaartenactie richting Kamerleden. Hiermee protesteerden zij tegen de opeenstapeling van negatieve maatregelen.

Alle VGEO-leden met een mailadres ontvingen deze actiemailing persoonlijk. De eenvoudigste manier om hieraan deel te nemen loopt via www.stopdestapeling.nu. De koopkracht van ouderen staat al jaren onder druk. De ouderenorganisaties eisen dat ouderen vanaf 2017 eenzelfde lastenverlichting krijgen als alle Nederlanders. Bovendien willen zij dat het kabinet maatregelen neemt om verlaging van de pensioenen in 2017 tegen te gaan en tijdelijke indexering mogelijk te maken.

ALS U DIT MAAR WEET

Pensioenfonds PGB stopte vorig jaar een deel van het vermogen in de hypotheekmarkt. Er wordt ook gekeken naar de beleggingsmogelijkheden van private equity, bijvoorbeeld in het midden- en kleinbedrijf.

Uit het ABP-jaarverslag blijkt dat 568.566 personen een uitkering van het fonds ontvangen. Gemiddeld ontvingen mannen jaarlijks 17.500 euro en vrouwen 8.170 euro.

Werkgevers en vakbonden maken zich grote zorgen over de aantasting van het consumentenvertrouwen. Vooral nu grotere Fondsen in 2017 mogelijk moeten korten. Daarover willen ze overleg met het kabinet.

Verhoog de AOW of verlaag de belastingen voor ouderen bepleit Peter Borgdorff, directeur van het grote pensioenfonds voor Zorg en Welzijn (PFZW). Dit vanwege in 2017 dreigende kortingen op pensioenen.

Het laatste jaarverslag van SPEO

Het komt een beetje als mosterd na de maaltijd omdat het fonds nu in liquidatie is, maar SPEO heeft over het laatste boekjaar in zijn bestaan een jaarverslag gepubliceerd. Toch is het nuttig om te zien hoe 2015 is verlopen. Wat opvalt, is dat veel cijfers per einde boekjaar op nul staan, omdat de economische waardeoverdracht naar Pensioenfonds PGB per 30 november j.l. plaatsvond. De juridische overdracht was per 31 december. Gelukkig staan er ook veel cijfers per 30 november vermeld.

Voorin staat een duidelijk overzicht van de bedragen die de werkgever heeft betaald om de overdracht naar PGB mogelijk te maken. Allereerst was er een bijdrage van 28,5 miljoen om het verschil in dekkingsgraad tussen SPEO (95,7%) en PGB (100,7%) goed te maken. Daarnaast betaalde de werkgever 1,4 miljoen aan (voorschot) liquidatiekosten, ruim 2 miljoen als depot voor een mogelijk verlies van PGB op de belegging in het vastgoedfonds van JP Morgan, en tenslotte 10 miljoen als depot voor de bestaande CDC-regeling, om de toekomstige opbouw ervan te ondersteunen.

Rendement van 2,5%

Het gemiddeld rendement in 2015 was slechts 2,5% (in 2014 nog 19,1%). Dat is echter vergelijkbaar met de rendementen die veel andere pensioenfondsen hebben behaald. Het was gewoon geen ge-

weldig beursjaar, vooral de tweede helft viel tegen. Door de gedaalde rente zijn de verplichtingen juist wel flink toegenomen: de zogenaamde technische voorziening steeg vooral daardoor van 847 naar 913 miljoen vlak voor de overdracht. Het aantal actieve deelnemers is in 2015 verder gedaald, van 1736 naar 1672 personen. De kosten van het vermogensbeheer zijn gedaald van 0,45% van het vermogen naar 0,34%. Dat is vergelijkbaar met de kosten bij PGB.

Vorig jaar publiceerde het Verantwoordingsorgaan nog een eigen jaarverslag. Over 2015 beperkt het VO zich tot een oordeel. Dat is opgenomen als hoofdstuk 3 in het jaarverslag van SPEO. Het oordeel is trouwens ongekwalificeerd positief. Het complete jaarverslag kan worden ingezien op de website www.speo.nl die voorlopig nog in de lucht blijft.

Bambini



Ik zit naar het gezang van een vogel te luisteren. Op een bank. In een park. In een stad. In Italië.

'Buon giorno signore.' Een rauwe, door het roken van zelf gerolde sigaretten verteerde stem, getaand gezicht en handen, een versleten maar modieuze jas, en kleurloze basketballpet. Zo te zien een alleenstaande man, geen vrouwenhand die ingrijpt in zijn bestaan.

'Posso sedermi?' rochelt hij. Hij steekt zijn hand uit. 'Alessandro.' Italianen schudden heel graag handen. 'Piet,' zeg ik, want dat is mijn naam.

Alessandro haalt een papieren zak uit de linkszak van zijn jas. Net als ik heeft hij restbrood meegenomen voor de vogels.

Er komen steeds meer duiven naar het broodmomentje. Alessandro leunt achterover tegen de bank en vist met zijn rechterhand een halfvolle fles witte chianti uit zijn andere jaszak. Hij trekt de kurk uit de fles en biedt hem mij aan: 'Vuoi un sorso di vino?' Vino versta ik. Ik knik enthousiast en neem de fles aan. De wijn is nog tamelijk koel en de smaak verfrissend. 'Grazie.'

Aan de overkant van het pleintje verschijnt nóg een oudere man. Keurig gekleed met een opvallend geel vest. De opgewekte levensgenieter steekt joviaal een hand uit naar Alessandro en zegt 'Hai compagnia che vedo'. Compagnia versta ik, dat is gezelschap. Hij buigt beleefd naar mij, geeft een kleffe hand en noemt zijn naam 'Roberto'. Ik zeg weer 'Piet', want dat is mijn naam.

Nadat Roberto een slok wijn van Alessandro heeft genoten wijst hij naar een vrouw met twee lege boodschappentassen en twee kinderen die op hem af komen. Alessandro vertelt hoe de kinderen heten: 'Bambine e dei bambini, Chiarina e Fiorenzo. È un gemello.' 'Ah,' begrijp ik: een tweeling.

Alessandro meent dat het slimme kinderen zijn: 'Bambini intelligenti.' En Roberto zegt trots dat Fiorenzo - net als zijn vader - ingenieur (*ingegnere*) zal worden en Chiarina - net als haar moeder - onderwijzeres (*insegnante*).

De vrouw had haar schoonvader vluchtig gekust en de kinderen haar voorbeeld doen volgen.

Ik heb bij de McDonald, waar ik gisteren met mijn eigen kinderen wat heb gegeten, twee speelgoed rinocerossen gekregen. Ik was ze eigenlijk vergeten maar nu denk ik eraan en diep ze uit mijn tas op. Ik laat ze aan de moeder zien en vraag 'bambini?' De vrouw glimlacht en knikt. 'Grazie, signore, molto gentile da parte tua.' Ze vindt het goed.

De kinderen geven keurig een hand en maken een beleefd knikje. 'Grazie, signore.'

Ze maken de plastic verpakking meteen kapot en gaan op de grond zitten spelen. Hun moeder gaat boodschappen doen. De kinderen blijven zolang bij hun opa. Ik vond het ook een mooi moment om op te stappen, maar als de twee opa's de kinderen op schoot nemen en kinderliedjes met ze gaan zingen moet ik wel blijven. Zoiets maak je niet zo vaak mee. Eerst luisterde ik naar het gezang van een vogel en nu luister ik naar Italiaanse kinderliedjes, gezongen door twee brommende opa's en de hoge stemmen van hun kleinkinderen. Na een poosje stapt Chiarina op mij af met de vraag of ik ook wat wil zingen. Ze kruipt op mijn schoot en laat zich gierend van de lach op en neer hupsen bij ons populaire kinderlied 'Hop-hop paardje, jij moet naar de stal...' Uiteindelijk stap ik toch op. 'Ci vediamo domani!' klinkt het meerstemmig, maar of ik morgen terug kom kan ik niet beloven. Het bezoek aan mijn kinderen was voorbij. En ook aan deze bambini.

Reacties: pmj.fiedeldijdop@quicknet.nl

Vertrekkende VGEO- bestuursleden blikken terug

Vier VGEO-bestuursleden besloten geen nieuwe zittingstermijn aan te gaan. Zij speelden vele jaren een belangrijk rol binnen onze organisatie en bij het Pensioenfonds. We vroegen hen terug te blikken op een mooie, bevredigende maar ook spannende periode in het voortbestaan van VGEO en SPEO.

Hildegund Spaargaren besloot na 15 jaar bestuurslidmaatschap van de VGEO geen nieuwe zittingstermijn meer aan te gaan. Hildegund verzorgde in deze Nieuwsbrief de interviewrubriek „Wat vindt U daar nou van?“ trouw en zorgvuldig. Ze vroeg in al die jaren bijna tweehonderd leden naar hun mening over uiteenlopende onderwerpen. De redactie is dank verschuldigd voor haar bijdragen en denkt in VGEO-lid Wil Langenbarg een goede opvolgster te hebben gevonden.



Hildegund: Ik heb altijd met veel plezier de interviews gedaan.

“Ik was één van de laatste Vutters toen ik stopte,” aldus Hildegund. “Vrij snel daarna in 2001 ben ik in het VGEO-bestuur gekozen. Vanaf maart 2004 maakte ik in de ES Nieuwsbrief de rubriek: “Wat vindt U daar nu van?“ Harry Nijhuis vroeg of ik dit op mij wilde nemen toen hij deze rubriek introduceerde: Sindsdien deed ik alle interviews. Telkens interviewde ik een viertal willekeurige leden van VGEO over een actuele kwestie. Ik hield de interviews altijd met veel plezier. Het leverde interessante contacten op, naast het officiële interview hoor je ook nog eens wat anders!

PR-commissie

Later werd ik lid/voorzitter van de PR commissie. Eén van mijn taken was ledenwerving. Jammer genoeg werd dit moeilijker, omdat SPEO de adressen van de net-gepensioneerden niet meer ter beschikking mocht stellen vanwege privacy-wetgeving. De website ondersteunde wel onze wervingsacties. Veel later lieten wij ook nog wervingsfolders drukken. Die mochten we verspreiden bij de regionale SPEO informatiebijeenkomsten voor aanstaande gepensioneerden. Wij hadden altijd het doel om 500 leden te halen. Dat hebben wij helaas net niet bereikt. Wel hield het aantal overleden en nieuwe leden elkaar redelijk in evenwicht.

Jaarlijkse uitjes

Een belangrijke taak van de PR commissie was het organiseren van de jaarlijkse uitjes. Hier diende zich een bijzonder heugelijke ontwikkeling aan. De belangstelling bewoog zich in een stijgende lijn van 30 naar 80 deelnemers. Daar bleef het enige tijd steken. De laatste drie jaren hadden wij ver boven de 100 deelnemers, waarvan de jubileumviering in Amsterdam en de havenbezigting van Rotterdam hoogtepunten waren.”

Henny Wijnands nam in 2013 het VGEO-voorzitterschap over van Jan Nefkens. Het waren spannende jaren, met kortingen, onlust en onenigheid tussen de werkgever en het pensioenfonds. Haar terugblik.

“Toen ik met pensioen ging had ik het gevoel dat mijn inkomen voor de rest van mijn leven ‘veilig’ was. Niet alleen vanwege het bedrag maar ook de waarde. En de eerste jaren sluimerde ik, wat mijn pensioen betreft, ook rustig verder. Maar toen ik werd uitgenodigd bestuurslid van VGEO te

worden en alras ook in de Raad van Deelnemers zat vielen mij de naïeve schellen van de ogen. En na de kortingsperikelen tijdens mijn drie jaar voorzitterschap van VGEO ben ik volledig mijn onschuld kwijt geraakt. Korting op ons pensioen kwam niet in mijn woordenboek voor.”

Achter de schermen

“Achter de schermen hebben wij als bestuur al het mogelijke gedaan om de diverse gremia te laten inzien dat pensioen van werknemers meer zou moeten zijn dan alleen een verzekering. Maar ons kloppen op deuren was tevergeefs en ons werd te verstaan gegeven dat het roer op rigouze wijze ‘om’ moest. Daar bovenop kwamen dan ook nog de crisis en alle ingrepen van regering en De Nederlandsche Bank. Ons pensioen bleek geen loterij zonder nieten. Daar tussendoor hadden wij toch onze geanimeerde jaarvergaderingen en uitjes waar onze leden veel plezier aan beleefden. En onze Nieuwsbrief werd beter gelezen dan de krant.”

Tegen een stootje kunnen

“Ik neem afscheid met het gevoel dat ons pensioen onder de vleugels van PGB beter tegen een stootje kan en we de komende jaren mogen verwachten niet echt hard onderuit te gaan. In ons VGEO-bestuur heeft elk lid zijn/haar eigen taak en iedereen is altijd bereid over alles mee te denken. Ik zal mijn maatjes dus zeker missen. Onze VGEO kan nog vele jaren blijven bestaan en daar staat ons nieuwe bestuur borg voor.”

Chris Ankersmit treedt als secretaris af na twee zittingstermijnen in het bestuur. Door een misverstand stond hij tijdens de algemene ledenvergadering in april niet op de lijst van te herbenoemen en aftredende bestuursleden. Het VGEO-bestuur zoekt voor hem nog een opvolger. Zijn terugblik.

Ruim 9 jaar geleden werd Chris door Hildegund Spaargaren bij een toevallige ontmoeting op het station gevraagd om VGEO lid te worden. “Het leek mij ook wel aardig om wat voor de VGEO te doen. De secretarisfunctie kwam net beschikbaar, en zo ben ik in het bestuur gekomen.

Het secretariaat op zich is niet echt tijdrovend, te meer daar wij in Rina Terstall een uitstekende notuliste hebben. Zij weet het besprokene steeds weer goed samen te vatten. Het prettige aan het VGEO bestuur vind ik dat elk bestuurslid een eigen taak heeft, maar daarnaast functioneerden wij steeds als een collectief. Het was dan ook naar mijn gevoel een bestuur waarin goed werd samengewerkt. Ook in woelige tijden voorafgaand aan de overdracht naar PGB. We kwamen dan tot een standpunt waarmee de belangen van de gepensioneerden zo goed mogelijk werden behartigd.”

Verantwoordings Orgaan

“Tegelijk met mijn VGEO bestuursperiode zat ik namens de gepensioneerden een aantal jaren in het Verantwoordings Orgaan. Tot voor een aantal maanden maakt ik ook deel uit van de Beleggingscommissie van het Pensioenfonds. Dit waren twee zeer inspirerende functies. Ook het contact met de nog werkenden heb ik daarbij als waardevol ervaren. Dat gaf mij een bredere kijk op de pensioenproblematiek. Voor mijn inbreng in de VGEO bestuursvergaderingen en daarbuiten was dat ook weer nuttig. Na twee termijnen van vier jaar is het mooi geweest, en kijk ik met voldoening terug op een constructieve samenwerking.”

Jaap Kuipers kon wegens vakantie niet aan deze terugblik meewerken. Wij komen hier in de volgende Nieuwsbrief op terug.

IN MEMORIAM

De volgende leden zijn ons ontvallen:

W. Bavelaar, Vieux/Frankrijk
G. Beets, Diemen
L.J.L.A. Scheers, Landsmeer

WELKOM

Als nieuwe donateur en lid heten wij van harte welkom:

F. Covers, Almen
Mevr J.J.M. Hageman, Amsterdam